

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie: SO Aurelia Pietrzak

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku D. J.

przeciwko E. P., M. P., B.

P., I. S., W. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 11 sierpnia

2014 roku sygn. akt I Nc 3253/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 (drugim) i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Inowrocławiu pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego.

II Cz 202/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2014 roku (w punkcie 2) Sąd Rejonowy w Inowrocławiu uchylił postanowienie tego sądu z dnia 21 lutego 2014 roku o nadaniu klauzuli wykonalności w stosunku do pozwanego W. P..

Sąd I instancji wskazał, że nakaz zapłaty z dnia 31 października 2013 roku błędnie został uznany za prawomocny w stosunku do pozwanego W. P. wobec nieuprawnionego przyjęcia, że odpis nakazu zapłaty został mu skutecznie doręczony. Tymczasem pozwany wykazał, że nie mieszka w I. przy ul. (...), ale w P. na osiedlu (...). W takim stanie faktycznym uznanie za skutecznie doręczony nakaz zapłaty przesłany na adres w I. było błędne, a pozwany mógł skutecznie wnieść sprzeciw od nakazu zapłaty z chwilą powzięcia wiadomości o wydaniu nakazu zapłaty, co też uczynił. Ponieważ uznanie nakazu zapłaty za prawomocny było błędne (przysługuje bowiem od niego środek zaskarżenia - art. 363 § 1 kpc), to brak było też podstaw do nadaniu nakazowi klauzuli wykonalności, a uprzednio nadaną klauzulę należało uchylić.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu podniósł, że twierdzenia pozwanego o innym niż I. miejscu zamieszkania są gołosłowne, a żaden dowód na tą okoliczność nie został przeprowadzony. Brak zatem podstaw do uchylenia, na podstawie art. 359 § 1 kpc, postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Zgodnie z art. 777 § 1 pkt 1 kpc tytułem egzekucyjnym jest prawomocne lub natychmiast wykonalne orzeczenie sądu. Tytułem wykonawczym jest zaś tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności (art. 776 kpc). Do nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym (jak w niniejszej

sprawie) niezbędnym jest ustalenie czy nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym jest prawomocny w stosunku do danego pozwanego. Orzeczenie zaś jest prawomocne, jeśli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia (art. 363 § 1 kpc), w przypadku nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, gdy pozwanemu nie przysługuje sprzeciw (art. 503 § 1 kpc).

W niniejszej sprawie pozwany B. P. twierdzi, że od 2010 roku nie mieszka w I. przy ul (...) - mimo, że jest tam zameldowany - ale mieszka w P.. Na dowód swych twierdzeń zaoferował sądowi swe przesłuchanie oraz dowód z dokumentu w postaci zaświadczenia o odbywanych studiach. Sąd jednak - nie przeprowadzając zawnioskowanego dowodu z przesłuchania pozwanego - przyjął, że twierdzenia pozwanego odpowiadają stanowi faktycznemu i uznał, że pozwany wykazał, iż od 2010 roku mieszka w P.. Rozstrzygnięcie sądu I instancji jest przedwczesne i nie znajduje żadnego oparcia w zebranych dotychczas materiale dowodowym. W szczególności pozwany nie wykazał swych twierdzeń w żaden inny sposób (z przedłożonego zaświadczenia wynika jedynie, że pozwany do 1 października 2013 roku studiuje na uczelni w P. w systemie stacjonarnym, co jeszcze nie oznacza, że w P. znajduje się jego miejsce zamieszkania), a bez przeprowadzenia zawnioskowanego przez niego dowodu z przesłuchania, rozstrzygnięcie o rzeczywistym jego miejscu zamieszkania jest niemożliwe.

W tym stanie sąd rejonowy nie przeprowadził postępowania dowodowego w całości, co skutkować musiało uchyleniem orzeczenia i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu w Inowrocławiu do ponownego rozpoznania (art. 386 §4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc).